

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 13 marca 2026 roku – godz. 19.00

Przełomowe opowieści

Koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Karłowicz Quartet

Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska skrzypce

Karolina Hyla-Wybraniec skrzypce

Dawid Pajdzik altówka

Klara Świdrów wiolonczela

Sergej Bolkhovets dyrygent

W programie:

CLAUDE DEBUSSY

Preludium do *Popołudnia fauna* [10']

BOHUSLAV MARTINŮ

Koncert na kwartet smyczkowy i orkiestrę H. 207 [18']

– Allegro vivo

– Adagio

– Tempo moderato

/przerwa/

ARNOLD SCHÖNBERG

Poemat symfoniczny *Peleas i Melizanda* op. 5 [43']

KARŁOWICZ QUARTET

Zespół powstał we wrześniu 2017 roku. W jego skład wchodzi absolwenci najlepszych uczelni artystycznych w Polsce (Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska – UMFC w Warszawie, prof. K. Bąkowski; Karolina Hyla-Wybraniec – AM im. K. Szymanowskiego w Katowicach, dr A. Mokrus i prof. B. Warykiewicz-Siwy; Dawid Pajdzik – AM im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, prof. Z. Czarnota; Klara Świdrów – AM im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu; prof. S. Pokorski). Na co dzień pracują w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie oraz Filharmonii Gorzowskiej.

Doświadczenie kameralne muzycy zdobywali pod kierunkiem wybitnych kameralistów: Kwartetu Śląskiego, Kwartetu Wilanów, Apollon Musagète Quartett, Royal String Quartet, Alban Berg Quartett, Scharoun Ensemble i Altenberg Trio. W lipcu 2023 roku zespół brał udział w III Międzynarodowym Konkursie Muzyki Polskiej.

Kwartet aktywnie włącza się w życie artystyczne miasta i regionu – uczestniczył w licznych koncertach i festiwalach w Polsce i za granicą. Regularnie pojawia się na scenie Filharmonii w cyklu *Filharmonicy kameralnie*, brał udział w koncercie Ewa Bem i goście. 50 lat na scenie (2021, Szczecin), w *Deutsch-Polnisches Sommerkonzert* (2021, Rieth), w cyklach *Sommerklänge – Klassik im Park* (2021, Frankfurt nad Odrą) i *Muzyka na Warszawie* (2021, Szczecin), w festiwalach *Niebkogranie* (2019–2020, Szczecin), *O! Góry* (2019, Szczecin) i *Festiwalu Grünebergowskim* (2019, Szczecin).

Kwartet w swym repertuarze posiada najwybitniejsze dzieła muzyki klasycznej, nie stroni również od muzyki rozrywkowej i filmowej. Ogromnymi atutami zespołu są otwartość na innowacyjne projekty, nastawienie na stały rozwój artystyczny oraz współpraca ze współczesnymi kompozytorami polskimi (są wśród nich m.in. Michał Dobrzyński, Ignacy Zalewski, Dawid Pajdzik i Mateusz Czarnowski). Współpraca ta zaowocowała projektami w ramach stypendiów twórczych Miasta Szczecin i Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego *Usłysz Przestrzeń*. Kwartet zainicjował również cykl koncertów *Perspektywa Dźwięku*, w których zachęca publiczność do odkrywania nowego wymiaru w odbiorze muzyki kameralnej w swobodnej atmosferze.

SERGEJ BOLKHOVETS

Studiował dyrygenturę orkiestrową w Hochschule für Musik „Franz Liszt” w Weimarze oraz Kungliga Musikhögskolan w Sztokholmie. Brał udział w kursach mistrzowskich i warsztatach dyrygenckich (m.in. u Paavo Järviiego i Davida Zinmana), współpracując z Tonhalle Orchester Zürich, Sveriges Radios Symfoniorkester, Royal Scottish National Orchestra i London Sinfonietta. Był stypendystą Royal Northern College of Music, Royal Conservatoire of Scotland i Verbier Festival. W latach 2019–2020 pełnił funkcję dyrygenta-asystenta w BBC Scottish Symphony Orchestra, a w latach 2020–2022 był kapelmistrzem w operze w Göteborgu.

Jego najważniejsze dokonania w sezonie 2025/2026 to ścisła współpraca dyrygenta z Helsingborgs Symfoniorkester, występy ze Svenska Kammarorkestern, orkiestrami symfonicznymi w Malmö i w Norrköping, zespołem Wermland Opera i Orchestra Națională Radio w Bukareszcie.

W poprzednich sezonach zadebiutował z Kungliga Filharmoniska Orkestern w Sztokholmie, prezentując m.in. *I Symfonię f-moll* Szostakowicza, w Staatstheater Kassel prowadził operę *Katia Kabanowa* Janáčka, a w Volkstheater Rostock *Toskę* Pucciniego. Gościnnie dyrygował Bayerisches Staatsorchester (*IV Msza C-dur* Schuberta), Luzerner Sinfonieorchester, Bamberger Symphoniker, BBC Scottish Symphony Orchestra, BBC Philharmonic, Hallé Orchestra, Manchester Camerata, Gävle Symfoniorkester oraz zespołami Scottish Opera (Glasgow), Norrlands Operan (Umeå) i Folkoperan (Sztokholm).

Przed rozpoczęciem kariery dyrygenta Sergej Bolkhovets zyskał uznanie jako skrzypek. Koncertował gościnnie m.in. z Berliner Philharmoniker, działał jako gościnny koncertmistrz kilku czołowych europejskich zespołów (Oper Frankfurt, Kungliga Operan, Royal Scottish National Orchestra, Göteborgs Symfoniker). Jako solista grał m.in. z Kungliga Filharmoniska Orkestern w Sztokholmie. Grę na skrzypcach studiował w Hochschule für Musik „Hanns Eisler” w Berlinie pod kierunkiem Ulfa Wallina i Tabei Zimmermann oraz w Kungliga Musikhögskolan w Sztokholmie u Joakima Svenhedena.

Przełomowe opowieści

Preludium do *Popołudnia fauna* (*Prélude a l'après-midi d'un faune*, 1894) Claude'a Debussy'ego (1862–1918) jest muzycznym ekwiwalentem poematu-eklogi Stéphane'a Mallarmégo, czy może raczej jedynym w swoim rodzaju przygotowaniem, wprowadzeniem w nastrój, jaki tworzy w swym dziele poeta. Dla sporej liczby słuchaczy końca XIX wieku, wychowanych na muzyce Richarda Wagnera czy Césara Francka, wyrafinowany impresjonizm Debussy'ego stanowił prawdziwą rewoltę, jeśli zgoła nie koniec znanego im świata... Jak pisał Pierre Boulez, „partyturę tę cechuje młodzieńcza świeżość, wolna od schyłkowego klimatu wyczerpania i rozkładu [...]. To pewne, że wraz z faunem pewnego paryskiego popołudnia przebudziła się nowa muzyka”.

Nowatorska orkiestracja jest tu nader subtelna: Debussy faworyzuje najpierw flet – co odpowiada pogańskiemu tematowi utworu – a potem inne instrumenty dęte drewniane, z blachy obecne są tu tylko waltornie. Ponadto partytura wymaga użycia pary harf, perkusję reprezentują zaś delikatne brzmienia krotali (talerzyków pompejańskich).

Sama historia przedstawia się mniej więcej tak: oto faun, namiętny leśny bożek, budzi się w upalne popołudnie i próbuje sobie przypomnieć, czy naprawdę spotkał i ścigał nimfę (bądź nimfy), czy też był to może jedynie sen. W jego świadomości zachował się tylko niejasny cień zmysłowych rozkoszy – czy jest to wspomnienie, czy raczej fantazja? Samo pragnienie jednak nie opuszcza fauna... Rozleniwiony słońcem, winem i falowaniem traw, na nowo pogrąża się we śnie... (10')

Pytany o źródła inspiracji **Bohuslav Martinů** (1890–1959) zwyczaj wymieniać czeski folklor, impresjonizm Debussy'ego i renesansowe angielskie madrygały. Gdy w 1931 roku komponował **Koncert na kwartet smyczkowy i orkiestrę**, od kilku lat interesował go inny fenomen ze sfery muzyki dawnej: barokowa forma *concerto grosso*, genialnie zademonstrowana w utworach Arcangela Corellego. Grupa instrumentów solowych (*concertino*) współzawodniczy tu z partią całej orkiestry (*tutti*). W tym modelu Martinů odnalazł ucieleśnienie swego nowego ideału brzmieniowego. Mógł się uwolnić od formy sonatowej, bazującej na dramatycznym konflikcie dwóch kontrastujących tematów – zastąpił ją klarowny dialog obu grup instrumentalnych, przejrzysta gra drobnych motywów i splatanie się swobodnie ukształtowanych linii melodycznych.

Kiedy zatem członkowie belgijskiego kwartetu Pro Arte poprosili go o napisanie „kwartetu z akompaniamentem orkiestry”, od razu wiedział, że nawiązanie do szacownego barokowego gatunku nada dziełu właściwe ramy. W pierwszej części

(*Allegro vivo*) dysonansowy akord orkiestry inicjuje pojawienie się zasadniczego materiału tematycznego. Prezentuje go kwartet smyczkowy, pełniący tu oczywiście rolę *concertina* – jego gra błyskotliwie przeplata się z *tutti* symfonicznego zespołu. Część drugą (*Adagio*) otwiera dysonujący kontrapunkt kwartetu, prowadzący do potężnej kulminacji z udziałem całej orkiestry, po czym ekspresja *concertina* nieco łagodnieje. W finale (*Tempo moderato*) kompozytor sięga po rondo, odwołuje się więc do stylu późniejszego, do estetyki klasycyzmu. Ale i w tej części materia dźwiękowa efektownie wędruje pomiędzy dwoma zespołami, do głosu dochodzą tu także dyskretne reminiscencje folkloru. (18')

Oparty na dramacie Maurice'a Maeterlincka (1893) poemat symfoniczny *Peleas i Melizanda* (*Pelleas und Melizande*, 1902–1903) **Arnolda Schönberga** (1874–1951) jest jednym z ostatnich wielkich dokonań neoromantyzmu. Dzieło to wyróżnia się niezwykle bogatą obsadą orkiestry, przesyconą emocjami programową narracją i wyjątkowo skomplikowaną strukturą formalną. System tematów przewodnich – wzorowany na technice kompozytorskiej Wagnera – przywołuje postacie, namiętności i idee, stając się narzędziem służącym do stworzenia swego rodzaju „psychologicznego komentarza” do fabuły.

Historia przedstawia tragiczne losy miłosego trójkąta. Owdowiały książę Golaud znajduje w lesie zagubioną, tajemniczą księżniczkę Melizandę i postanawia ją poślubić. Ta jednak zakochuje się – z wzajemnością – w młodszym przyrodnim bracie Golauda, Peleasie. Gdy książę odkrywa ich uczucie, zabija rywala; konflikt ten przypląci życiem również Melizanda (opowieść tę znamy dziś zapewne nie tyle z bardzo rzadko wystawianego dramatu belgijskiego noblisty, ile z poruszającej opery Debussy'ego, powstałej niemal w tym samym czasie).

Jest rzeczą zmienną, że jeszcze w 1949 roku Schönberg uznał za konieczne podkreślić wierność swej kompozycji wobec literackiego pierwowzoru: „Jest ona w całości inspirowana wspaniałym dramatem Maurice'a Maeterlincka. Z wyjątkiem kilku pominięć i drobnych zmian w kolejności scen starałem się oddać każdy szczegół”. Tymczasem już w 1920 roku uczeń kompozytora, Alban Berg, w swej analizie skonstatował, że akcję dramatu muzyka oddaje „tylko w bardzo ogólnych zarysach – nigdy nie ma ona charakteru czysto opisowego; niezmiennie zostaje zachowana symfoniczna forma właściwa muzyce absolutnej”.

Tematy powiązane z poszczególnymi scenami lub postaciami stają się tu zatem bułdoldem swoistej formy „symfonii”. Obraz mrocznego lasu jest zarazem wstępem do pierwszego ogniwa utrzymanego w formie sonatowej (tutaj Golaud poznaje Melizandę i poślubia ją). Potem następuje trzyczęściowe scherzo (przedstawiające m.in. pierwsze spotkanie Melizandy z Peleasem) oraz adagio (ukazuje ono schadzki kochanków oraz tragiczny los Peleasa). Repryza materiału tematycznego dokonuje się w finale, który miał stanowić odpowiednik sceny śmierci Melizandy.

Trzy główne postacie są charakteryzowane nie tylko poprzez własne tematy, lecz także za pomocą przypisanych im barw instrumentalnych: Golauda reprezentuje róg, Melizandę – obój i rożek angielski, a Peleasa – trąbka. Ponadto Schönberg tworzy muzyczne symbole sił kształtujących przebieg wydarzeń – miłości, zdrady, losu i śmierci. Dzięki nieustannym, wyrafinowanym metamorfozom tych tematów zrodziła się partytura o niezwykłym bogactwie. Jak pisał Egon Wellesz, należy ona „do najbardziej przepojonych polifonią dzieł, jakie kiedykolwiek przeznaczono na orkiestrę: godne podziwu jest to, jak każdy temat zostaje opleciony kontrapunktami i sam przy tym poddawany jest imitacji – jak również to, jak w partiach pełniących funkcję przetworzenia te ogromne melodyczne sploty zespalają się ze sobą”. (43)

Piotr Urbański

POLECAMY PAŃSTWA UWADZE:

27.03

pt 19:00

Między modlitwą a muzyką

koncert oratoryjny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Chór Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu

Ilona Krzywicka sopran

Justyna Rapacz mezzosopran

Adam Kutny baryton

Przemysław Neumann dyrygent

K. SZYMANOWSKI – Stabat Mater op. 53

R. WAGNER – Suita orkiestrowa z misterium scenicznego *Parsifal*
(oprac. Henk de Vlieger)

28.03

sb 19:00

17.04

pt 19:00

Wbrew milczeniu

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Annelien Van Wauwe klarnet

Paweł Przytockki dyrygent

A. TANSMAN – Wariacje na temat Frescobaldiego na orkiestrę smyczkową

M. WAJNBURG – Koncert klarnetowy op. 104

W. LUTOSŁAWSKI – III Symfonia

08.05

pt 19:00

Aż po horyzont

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Dawid Głogowski trąbka

Mateusz Kupski puzon

Wojciech Jeliński puzon

Marek Prášil dyrygent

K. MCKEE – *Centennial Horizon* na trąbkę i orkiestrę

E. FABIAŃSKA-JEŁIŃSKA – Koncert na dwa puzony i orkiestrę

A. COPLAND – III Symfonia

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 13. März 2026 – 19:00 Uhr

Bahnbrechende Geschichten

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Karłowicz Quartet

Elżbieta Fabizak-Dąbrowska Violine

Karolina Hyla-Wybraniec Violine

Dawid Pajdzik Bratsche

Klara Świdrów Violoncello

Sergej Bolkhovets Leitung

Programm:

CLAUDE DEBUSSY

Prélude a l'après-midi d'un faune [10']

BOHUSLAV MARTINŮ

Konzert für Streichquartett und Orchester H. 207 [18']

– Allegro vivo

– Adagio

– Tempo moderato

/Pause/

ARNOLD SCHÖNBERG

Tondichtung *Pelleas und Melisande* op. 5 [43']

KARŁOWICZ QUARTET

Das Ensemble wurde im September 2017 gegründet. Es setzt sich aus Absolventen der renommiertesten Hochschulen Polens zusammen (Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska studierte an der F. Chopin-Musikuniversität Warschau bei K. Bąkowski; Karolina Hyla-Wybraniec – an der K. Szymanowski-Musikakademie Kattowitz bei A. Mokrus und B. Warykiewicz-Siwy; Dawid Pajdzik – an der K. Lipiński-Musikakademie Breslau bei Z. Czarnota; Klara Świdrów – an der I. J. Paderewski-Musikakademie Posen bei S. Pokorski). Derzeit sind sie an den Philharmonien in Stettin und Gorzów tätig.

Ihre technischen Fertigkeiten verfeinerten sie unter der Leitung des Schlesischen Quartetts, des Wilanów-Quartetts, des Apollon Musagète Quartetts, des Alban Berg Quartetts, des Scharoun Ensembles, des Altenberg Trios u.a. Im Juli 2023 nahm das Ensemble am 3. Internationalen Wettbewerb für Polnische Musik teil.

Das Quartett gestaltet das künstlerische Leben von Stadt und Region aktiv mit und war bei zahlreichen Konzerten und Festivals im In- und Ausland zu erleben. Regelmäßig ist es in der Konzertreihe *Philharmoniker Kammermusikalisch* zu hören, beteiligte sich an *Ewa Bem und Gäste. 50 Jahre auf der Bühne* (2021, Stettin), am *Deutsch-Polnischen Sommerkonzert* (2021, Rieth), an den Reihen *Sommerklänge – Klassik im Park* (2021, Frankfurt an der Oder) und *Musik in Warszewo* (2021, Stettin), sowie an den Festivals *Niebkogranie* (2019–2020, Stettin), *O! Góry* (2019, Stettin) und dem *Grüneberg-Festival* (2019, Stettin).

Das Repertoire des Quartetts umfasst klassische Werke, zugleich scheut es sich nicht vor Unterhaltungs- und Filmmusik. Herausragend sind die Offenheit für innovative Projekte, das Streben nach kontinuierlicher künstlerischer Weiterentwicklung sowie die Zusammenarbeit mit zeitgenössischen polnischen Komponisten (darunter Michał Dobrzyński, Ignacy Zalewski, Dawid Pajdzik und Mateusz Czarnowski). Aus diesen Kooperationen entstanden Projekte im Rahmen der Stipendien der Stadt Stettin und des Marschalls der Woiwodschaft Westpommern *Ułysz Przeźrzeć*. Zudem initiierte das Quartett die Konzertreihe *Perspektywa Dźwięku*, in der das Publikum dazu eingeladen wird, neue Dimensionen des kammermusikalischen Musizierens zu erleben.

SERGEJ BOLKHOVETS

Sergej Bolkhovets studierte Orchesterdirigieren an der Hochschule für Musik „Franz Liszt“ in Weimar sowie an der Kungliga Musikhögskolan in Stockholm. Er nahm an Meisterkursen und Workshops teil (u.a. bei Paavo Järvi und David Zinman) und arbeitete mit dem Tonhalle Orchester Zürich, dem Sveriges Radios Symfoniorkester, dem Royal Scottish National Orchestra sowie der London Sinfonietta zusammen. Er war Stipendiat des Royal Northern College of Music, des Royal Conservatoire of Scotland und des Verbier Festivals. In den Jahren 2019–2020 war er Assistenzdirigent beim BBC Scottish Symphony Orchestra, von 2020 bis 2022 wirkte er als Kapellmeister an der Göteborgsoperan.

Zu den wichtigsten Engagements der Saison 2025/2026 zählen die enge Zusammenarbeit mit dem Helsingborgs Symfoniorkester, Auftritte mit dem Svenska Kammarorkestrern, den Orchestern in Malmö und Norrköping, dem Ensemble der Wermland Opera und dem Orchestra Națională Radio in Bukarest.

In den vergangenen Spielzeiten debütierte er mit dem Kungliga Filharmoniska Orkestern in Stockholm, wo er u.a. die *Sinfonie Nr. 1 f-Moll* von Schostakowitsch präsentierte. Am Staatstheater Kassel leitete er Janáčeks Oper *Katja Kabanowa*, am Volkstheater Rostock Puccinis *Tosca*. Gastdirigate führten ihn zum Bayerischen Staatsorchester (*Messe Nr. 4 C-Dur* von Schubert), dem Luzerner Sinfonieorchester, den Bamberger Symphonikern, dem BBC Scottish Symphony Orchestra, dem BBC Philharmonic, dem Hallé Orchestra, der Manchester Camerata, dem Gävle Symfoniorkester, der Scottish Opera (Glasgow), der Norrlands Operan (Umeå) und der Folkoperan (Stockholm).

Bevor Sergej Bolkhovets seine Laufbahn als Dirigent begann, war er bereits ein anerkannter Violinist. Er konzertierte u.a. mit den Berliner Philharmonikern und wirkte als Gastkonzertmeister bei führenden europäischen Orchestern: bei der Oper Frankfurt, der Kungliga Operan, dem Royal Scottish National Orchestra und den Göteborgs Symfoniker. Als Solist trat er u.a. mit dem Kungliga Filharmoniska Orkestern in Stockholm auf. Das Violinspiel studierte er an der Hochschule für Musik „Hanns Eisler“ in Berlin bei Ulf Wallin und Tabea Zimmermann sowie an der Kungliga Musikhögskolan in Stockholm bei Joakim Svenheden.

Bahnbrechende Geschichten

Das berühmte *Prélude a l'après-midi d'un faune* (Vorspiel zum Nachmittag eines Fauns, 1894) von **Claude Debussy** (1862–1918) ist gewissermaßen ein musikalisches Äquivalent der Ekloge von **Stéphane Mallarmé** – oder vielleicht eher eine einzigartige Vorbereitung, eine Einstimmung auf jene Atmosphäre, die der Dichter in seinem Werk erschafft. Für viele Hörer am Ende des 19. Jahrhunderts, geprägt von der Musik Richard Wagners oder César Francks, bedeutete Debussys raffinierter Impressionismus eine wahre Revolte – wenn nicht gar das Ende der ihnen vertrauten musikalischen Welt. Wie Pierre Boulez schrieb: „Diese Partitur besitzt ein Potential an Jugendfrische, das der Erschöpfung oder dem Verfall trotzt [...]. Es ist gewiss, dass die moderne Musik mit dem Nachmittag eines Fauns erwacht“.

Die Orchestrierung ist von außergewöhnlicher Subtilität. Debussy bevorzugt zunächst – dem heidnisch-arkadischen Thema entsprechend – die Flöte, später treten weitere Holzbläser in den Vordergrund; aus dem Blech erscheinen lediglich die Hörner. Außerdem verlangt die Partitur zwei Harfen, während das Schlagwerk nur durch die zarten Klänge der Crotales (antiker Zimbeln) vertreten ist.

Die poetische Situation lässt sich ungefähr so beschreiben: Ein Faun, ein sinnlicher Waldgott, erwacht an einem heißen Nachmittag und versucht sich zu erinnern, ob er tatsächlich einer Nymphe – oder vielleicht mehreren – begegnet und sie verfolgt hat, oder ob alles nur ein Traum gewesen ist. In seinem Bewusstsein bleibt nur ein undeutlicher Schatten sinnlicher Lust zurück: Erinnerung oder bloße Fantasie? Das Verlangen jedoch verlässt ihn nicht... Von Sonne, Wein und dem sanften Wogen der Gräser eingelullt, sinkt der Faun erneut in einen träumerischen Schlaf... (10')

Auf die Quellen seiner Inspiration angesprochen, pflegte **Bohuslav Martinů** (1890–1959) die böhmische und mährische Volksmusik, den Impressionismus Claude Debussys sowie die englischen Madrigale der Renaissance zu nennen. Als er 1931 sein **Konzert für Streichquartett und Orchester** komponierte, beschäftigte ihn jedoch schon seit einigen Jahren ein anderes Phänomen der Alten Musik: die barocke Form des Concerto grosso, wie sie in den Werken Arcangelo Corellis ihre klassische Ausprägung gefunden hatte. Eine Gruppe von Soloinstrumenten (Concertino) tritt hier in einen dialogischen Wettstreit mit dem gesamten Orchester (Tutti). In diesem Modell fand Martinů die Verkörperung seines neuen Klangideals. Es erlaubte ihm, sich von der Sonatenform zu lösen, die auf dem dramatischen Konflikt zweier kontrastierender Themen

beruht: An ihre Stelle treten der klare Dialog zwischen den beiden Instrumentalgruppen, das bewegliche Spiel kleiner motivischer Keime und die Verflechtung frei gestalteter melodischer Linien.

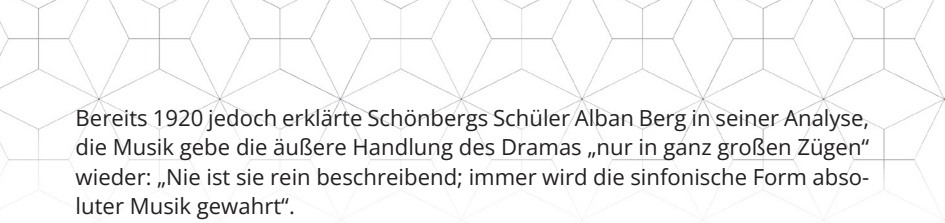
Als die Mitglieder des belgischen Pro Arte Quartett ihn baten, ein „Quartett mit Orchesterbegleitung“ zu schreiben, wusste Martinů sofort, dass die Anknüpfung an das ehrwürdige barocke Genre seinem Werk den geeigneten Rahmen geben würde. Im ersten Satz (*Allegro vivo*) löst ein dissonanter Orchesterakkord die Entfaltung des thematischen Materials aus. Vorgestellt wird es vom Streichquartett, das hier selbstverständlich die Rolle des Concertino übernimmt; seine Stimmen verschränken sich wirkungsvoll mit den Tutti-Passagen des sinfonischen Orchesters. Der zweite Satz (*Adagio*) beginnt mit einem dissonanten Kontrapunkt des Quartetts, der zu einer machtvollen Kulmination des gesamten Orchesters führt, bevor sich der Ausdruck des Concertino wieder beruhigt. Im Finale (*Tempo moderato*) greift der Komponist auf die Form des Rondos zurück und verweist damit auf eine spätere stilistische Epoche, auf die Ästhetik des Klassizismus. Doch auch hier wandert das klangliche Geschehen wirkungsvoll zwischen beiden Ensembles, und nicht zuletzt treten subtile Reminiszenzen an die Volkslieder und -tänze hervor. (18')

Die auf dem Schauspiel von Maurice Maeterlinck (1893) beruhende Tondichtung *Pelleas und Melisande* (1902–1903) von **Arnold Schönberg** (1874–1951) zählt zu den letzten großen Errungenschaften der musikalischen Spätromantik. Das Werk zeichnet sich durch eine außerordentlich reiche Orchesterbesetzung, eine stark emotional geprägte Darstellung der Handlung sowie durch eine ausgesprochen komplexe formale Anlage aus. Ein System von Leitmotiven – der Kompositionstechnik Richard Wagner verpflichtet – evoziert Figuren, Leidenschaften und Ideen und wird zum Mittel eines gleichsam „psychologischen Kommentars“ der Handlung.

Die Handlung rankt sich um ein Liebesdreieck. Der veritwete Prinz Golaud begegnet im Wald der geheimnisvollen, verirrtten Prinzessin Melisande und beschließt, sie zu heiraten. Doch Melisande verliebt sich in Golauds jüngeren Halbbruder Pelleas – und wird von ihm ebenso geliebt. Als der Prinz ihre Beziehung entdeckt, erschlägt er den Rivalen; an diesem Konflikt zerbricht schließlich auch Melisande (heute ist diese Geschichte wohl weniger durch das selten gespielte Schauspiel des belgischen Nobelpreisträgers bekannt als durch die bewegende Oper *Pelléas et Mélisande* von Debussy, die nahezu zur gleichen Zeit entstand).

Bemerkenswert ist, dass Schönberg noch 1949 für notwendig hielt, die enge Bindung seiner Komposition an die literarische Vorlage hervorzuheben: „Sie ist ganz und gar von Maurice Maeterlincks wundervollem Drama inspiriert. Abgesehen von nur wenigen Auslassungen und geringfügigen Veränderungen in der Reihenfolge der Szenen, versuchte ich jede Einzelheit widerzuspiegeln“.

Bereits 1920 jedoch erklärte Schönbergs Schüler Alban Berg in seiner Analyse, die Musik gebe die äußere Handlung des Dramas „nur in ganz großen Zügen“ wieder: „Nie ist sie rein beschreibend; immer wird die sinfonische Form absoluter Musik gewahrt“.

Die mit einzelnen Szenen oder Figuren verbundenen Themen werden somit zu den Bausteinen einer eigenartigen „sinfonischen“ Anlage. Die finstere Waldszene dient zugleich als Introduction zum ersten Abschnitt in Sonatenform, in dem Golaud Melisande kennenlernt und sie ehelicht. Es folgt ein dreiteiliges Scherzo, das u.a. die erste Begegnung Melisandes mit Pelleas darstellt, sowie ein Adagio, in dem das heimliche Treffen der Liebenden und das tragische Schicksal des jungen Mannes geschildert werden. Die Rekapitulation des thematischen Materials vollzieht sich schließlich im Finale, das als musikalisches Gegenstück zur Todesszene Melisandes gedacht ist.

Die drei Hauptfiguren werden nicht nur durch eigene Themen charakterisiert, sondern auch durch ihnen vorwiegend zugeordnete Instrumentalfarben (Golaud – Horn, Melisande – Oboe und Englischhorn, Pelleas – Trompete). Darüber hinaus entwickelt Schönberg musikalische Symbole für jene Kräfte, die das Geschehen bestimmen – Liebe, Eifersucht, Schicksal und Tod. Aus den unablässigen, raffinierten Metamorphosen dieser Themen erwächst eine Partitur von außergewöhnlichem Reichtum. Wie Egon Wellesz schrieb, gehört sie „zu den polyphonsten Werken, die für Orchester geschrieben worden sind; es ist erstaunlich, wie jedes Motiv von Gegenstimmen umrahmt ist, mit sich selbst imitiert wird, und wie in den Durchführungsteilen große Melodienkomplexe miteinander kombiniert werden“. (43')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

UNSERE KONZERTEMPFEHLUNGEN

27.03

Fr 19:00

Zwischen Gebet und Musik

Oratorienkonzert

28.03

Sa 19:00

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin
Chor des Nationalen Forums für Musik Wrocław
Ilona Krzywicka Sopran
Justyna Rapacz Mezzosopran
Adam Kutny Bariton
Przemysław Neumann Leitung

K. SZYMANOWSKI – Stabat Mater op. 53
R. WAGNER – Orchestersuite aus dem Bühnenweihfestspiel
Parsifal (bearb. von Henk de Vlieger)

17.04

Fr 19:00

Trotz der Stille

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin
Annelien Van Wauwe Klarinette
Paweł Przytocki Leitung

A. TANSMAN – Variationen über ein Thema von Frescobaldi für
Streichorchester
M. WAJNBERG – Klarinettenkonzert op. 104
W. LUTOSŁAWSKI – Sinfonie Nr. 3

08.05

Fr 19:00

Bis zum Horizont

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin
Dawid Głogowski Trompete
Mateusz Kupski Posaune
Wojciech Jeliński Posaune
Marek Prášil Leitung

K. MCKEE – *Centennial Horizon* für Trompete und Orchester
E. FABIAŃSKA-JELIŃSKA – Konzert für zwei Posaunen und
Orchester
A. COPLAND – Sinfonie Nr. 3

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE

KONCERTMISTRZ / KONZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1.VIOLINEN

Maria Sakowska

Joanna Goch

Alina Krzyżewska

Maria Polanowska

Izabela Wojciechowska

Edyta Wolańska

Wioletta Borkowska

Joanna Hajkiewicz

Marcin Kieruczenko

Andrii Kreshchenskyi

Anna Majewska

Dominik Gugąła

Maciej Musiał

II SKRZYPCE / 2.VIOLINEN

Diana Miszkiew-Gugąła

Robert Cybulski

Zuzanna Ciołek

Magdalena Pajestka

Łukasz Górewicz

Małgorzata Borowiecka

Miłosz Kosmal

Alicja Poręba

Patrycja Kozak

Zofia Pich*

Olga Rozmus

ALTÓWKI / BRATSCHEN

Grzegorz Sadowski

Wojciech Mazur

Galina Smolińska

Igor Rudnicki

Luca Persico

Aleksandra Majewska

Dominika Kotlicka

Ludmiła Rusin

Izabela Joniec

Natalia Gidlewska*

WIOLONCZELE / CELLI

Tomasz Szczęsny

Jacek Tomczak

Ihor Chilipik

Jakub Wyciślik

Natalia Wesołowska

Klaudia Naworska*

Beata Sawrymowicz

Kamila Łuczka*

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

Michał Mitschke

Wojciech Gunia

Robert Możejewski

Jan Gottschling

ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

FLETY / FLÖTEN

Filippo del Noce
Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Drężek
Paweł Majewski

OBOJE / OBOEN

Katarzyna Rachmaciej
Grzegorz Święciochowski
Izabela Kokosińska
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLARINETTE

Piotr Wybraniec
Bogusław Jakubowski
Agata Sobieszek*
Krzysztof Krzyżewski
Krzysztof Baturo

FAGOTY / FAGOTTEN

Michał Szydłowski
Anna Bownik
Zbigniew Kania
Edyta Moroz

WALTORNIE / HÖRNER

Jarosław Nowak*
Dawid Kostrzewa
Katarzyna Sułkowska-Gdula
Radosław Zamojski
Oleksandr Melnychenko
Rafał Kowalczyk*
Łukasz Reginia*
Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKI / TROMPETEN

Dawid Głogowski
Marcin Olkowski
Bogdan Rymaszewski
Sławomir Kuszvara

PUZONY / POSAUNEN

Mateusz Kupski
Robert Żelazko*
Radosław Gdula*
Wojciech Bublej
Igor Puszkur

TUBA

Tomasz Zienkowicz

KOTŁY / PAUKEN

Dariusz Jagiełło

PERKUSJA

Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzchowski
Antonina Kadur*
Krzysztof Kołłątaj*
Michał Kram*

HARFY / HARFEN

Jadwiga Kajdasz*
Sandra Kasperek*

*gościnnie/als Gast

GALERIA POZIOM 4

Maciej Osmycki | EQUINOX

Equinox to wielowątkowy przegląd twórczości Macieja Osmyckiego, obejmujący prace z ostatnich 16 lat: obrazy, obiekty, zdarzenia. Na wystawę zostały wybrane prace reprezentujące różne kierunki poszukiwań twórczych i te, które pojawiły się niezależnie od tych poszukiwań i oczekiwań autora.

Equinox jest opowieścią o równowadze: między intuicją i precyzyjną analizą, spontanicznością i ścisłym planem, kontrolą i tym, co nieprzewidywalne.

Maciej Osmycki zajmuje się malarstwem, rysunkiem, rzeźbą, tkaniną; tworzy obiekty i instalacje malarskie, dźwiękowe i interdyscyplinarne, video art. Na Wydziale Grafiki Akademii Sztuki prowadzi Pracownię Alternatywnych Metod Obrazowania, na Wydziale Malarstwa - Pracownię Technologii Malarstwa i Rysunku. Urodzony w Warszawie, mieszka i pracuje w Szczecinie.

[Art.Room]

Łukasz Skąpski | Rysunki cieniem

Łukasz Skąpski jest artystą wizualnym, profesorem i kierownikiem Pracowni Fotografii i Strategii Artystycznych na Wydziale Nowych Mediów, Fotografii i Filmu Eksperymentalnego Akademii Sztuki w Szczecinie

Jednym z kluczowych obszarów zainteresowań Skąpskiego jest fenomen światła – jego zmienność, rytm i zależność od praw natury. W cyklu **Rysunki cieniem** (1993-1994) artysta tworzył na plaży w Kuźnicy na Półwyspie Helskim niewielkie, efemeryczne instalacje z patyków i trzciny wbitych w piasek. Rzucane przez nie cienie, zmieniające się wraz z ruchem słońca, tworzyły ulotne, geometryczne rysunki.

Partner:

Galerie dostępne są dla odwiedzających w wybrane soboty i niedziele w godz. 12.00 – 16.00 (ostatnie wejście o godz. 15.30)

Bilety w cenie 20 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerie bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

GALERIA POZIOM 4

Maciej Osmycki | EQUINOX

Equinox bietet einen facettenreichen Einblick in das künstlerische Schaffen von Maciej Osmycki und umfasst Arbeiten der letzten 16 Jahre: Gemälde, Objekte, Ereignisse. Die Ausstellung vereint Arbeiten, die verschiedene Wege der kreativen Erkundung dokumentieren, ebenso wie solche, die unabhängig von diesen Suchbewegungen und den Erwartungen des Künstlers entstanden sind. *Equinox* erzählt von Gleichgewicht: zwischen Intuition und präziser Analyse, Spontaneität und strengem Konzept, zwischen Kontrollierbarem und Unvorhersehbarem. **Maciej Osmycki** arbeitet in den Bereichen Malerei, Zeichnung, Skulptur und Textilkunst; er schafft malerische, klangliche und interdisziplinäre Objekte, Installationen sowie Videoarbeiten. An der Fakultät für Grafik der Akademie der Künste leitet er die Werkstatt für alternative Bildfindungsmethoden, an der Fakultät für Malerei die Werkstatt für Malerei- und Zeichnungstechnologie. Geboren in Warschau, lebt und arbeitet er derzeit in Stettin.

[Art.Room]

Łukasz Skąpski | Schattenzeichnungen

Łukasz Skąpski ist bildender Künstler, Professor und Leiter der Klasse für Fotografie und Künstlerische Strategien an der Fakultät für Neue Medien, Fotografie und Experimentellen Film der Kunstakademie Stettin.

Im Zentrum von Skąpskis Interesse steht das Licht – seine Wandelbarkeit, sein Rhythmus und seine Abhängigkeit von Naturgesetzen. Im Zyklus **Rysunki cieni** (1993–1994) entstanden am Strand von Kuźnica auf der Halbinsel Hel kleine, flüchtige Installationen aus Schilf und Stöcken. Die Schatten, die sie warfen, veränderten sich mit der Sonne und erzeugten kurze, geometrische Zeichnungen.

Partner: **SYMFONIA
CAFE**

Die Galerien sind für Besucher an ausgewählten Samstagen und Sonntagen von 12:00 bis 16:00 Uhr geöffnet (letzter Einlass um 15:30 Uhr).

Tickets zum Preis von 20 PLN sind an der Kasse, am Ticketautomaten sowie online unter filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Kinder bis 10 Jahre sowie Personen mit Behinderungen haben freien Eintritt. Besucher von Konzerten können die Galerien während der Pausen und bis eine halbe Stunde nach Konzertende kostenfrei besichtigen.

INFORMACJE

Sprzedaż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii, biletomacie oraz za pośrednictwem strony filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00

w piątek w godz. 13.00–20.00

w sobotę w godz. 12.00–16.00

oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem, którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia:

Tel. +48 539 94 94 54

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Zakup bądź rezerwacja biletów wiąże się z *akceptacją Regulaminu sprzedaży i rezerwacji biletów* oraz *Regulaminu sprzedaży internetowej*, obowiązujących w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie.

Regulaminy są dostępne na stronie filharmonia.szczecin.pl oraz w kasie Filharmonii.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię.

Więcej: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30

tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Filharmonia zastrzega sobie prawo zmiany repertuaru i wykonawców.

INFORMATIONEN:

Der Verkauf von Eintrittskarten erfolgt an der Kasse der Philharmonie, am Ticketautomaten und über die Internetseite filharmonia.szczecin.pl

Kasse der Philharmonie:

tel.: +48 91 431 07 20

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

Dienstag bis Donnerstag 13 bis 18 Uhr,

Freitag von 13 bis 20 Uhr,

Samstag 12 bis 16 Uhr,

sowie eine Stunde vor jeder Veranstaltung der Philharmonie, die eine Eintrittskarte erfordert.

Info-Hotline:

+48 539 94 94 54

Die Info-Hotline ist erreichbar:

von Dienstag bis Donnerstag 10 – 16 Uhr

Mit dem Kauf oder der Reservierung von Eintrittskarten akzeptieren Sie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungen für den Kartenverkauf und die Reservierung* sowie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungen für den Online-Verkauf*, die bei der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Szczecin gelten. Die Bestimmungen sind unter filharmonia.szczecin.pl und an der Kasse der Philharmonie erhältlich.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Mehr: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr

Tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

Partnerzy sezonu artystycznego 2025/2026

Partner der Musiksaison 2025/2026

Mecenaszem Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie jest Enea.

Schirmherr der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie
in Szczecin ist Enea.

Partnerem sezonu artystycznego 2025/2026 jest STRABAG.

Partner der künstlerischen Saison 2025/2026 ist STRABAG.

Partnerem motoryzacyjnym jest Dealer BMW Bońkowscy.

Der Automobilpartner ist der Dealer BMW Bońkowscy.

BMW
Bońkowscy

Partnerem zdrowia jest Sanprobi.

Sanprobi ist unser Gesundheitspartner.

Partnerem edukacyjnym jest Zachodniopomorska Szkoła Biznesu.

Der Bildungspartner ist die West Pomeranian Business School.

